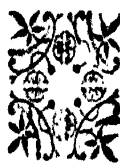
శ్రీ సుబ్రహ్మణ్య కవచము

శ్రీరస్తు.

శ్రీపరమేశ్వర కరుణా కలితానవద్య కవిత్వ

విద్యాలంకారాభరణ సాహిత్య సర్వ

విత్వ బమ్మెరపోత నామాత్య ప్రణీతంబగు

శ్రీమదాంధ్ర భాగవతమందలి

శ్రీమన్నారాయణ కథనము.

ఇది

కందనూరు యజ్ఞశర్మచే పరిష్కరింపబడి

నెల్లూరుతాలూకా కేటూరుగ్రామ నివాసినియు

శ్రీమద్వ్యాసేశ్వరాభిషేక పూజాపారా

యణుండగు తిక్కవరపు వంశపయఃపారా

వార రాకాసుధాకరుండగు సుబ్బారెడ్డి

భార్య పుత్రియు, వేమిరెడ్డి గోటూరెడ్డి భార్య

పత్నియు, పతివ్రతా తిలకయునగు

సీతమాంబచే

సీ॥ వినవయ్య నరనాథ మునినాథుఁడిందుఁబ్ర
కనవాంద నారాయణాఖ్యమైన।
కవచంబు విజయ సంకల్పంబు వర్ణమే
య స్వరూపంబు మహాఫలంబు।
మంత్రగోప్యము హరిమాయా విశేషంబు
సాంగంబులోడ నెఱుంగఁజేసి।
దాని నేవినుపింతు పూరితదేకాగ్ర
చిత్తంబుతోడుత జిత్తగింపు॥
మొనరధౌతాంఘ్రిపాణిమై యుత్తరంబు।
ముఖముగా నత్తమాసనమున వసించి।
కృతనిజాంగకరన్యాస మతిశయిల్ల।
మహితనారాయణాఖ్యవర్మము నొనర్చి॥

వ॥ ఇట్లు నారాయణ కవచంబు ఘటి
యించి పాదంబులను జానువుల నూరువుల
నుదరంబున హృదయంబున నురంబున, ము
ఖంబున, శిరంబున నిట్లష్టాంగములం బ్రణవ

న్యాసంబుజేసి ద్వాదశాక్షరవిద్యచేతం గర
న్యాసంబు చేసి మంత్రమూర్తినై భగవచ్ఛబ్ద
వాచ్యంబయిన ప్రణవాది యకారాంతమగు
మహామంత్రంబు చేత నంగుళ్యంగుష్ఠ పర్వ
సంధులయందు పన్యసించి మఱియు హృద
యంబున నోంకారంబు వికారంబు మూర్ధం
బున షకారంబు భ్రూమధ్యంబునందు ణకా
రంబు శిఖయందు వేకారంబు నేత్రంబుల
యందు నకారంబు సర్వసంధులయందు మ
ఱియు నస్త్రము నుద్దేశించి మకారంబు నుప
న్యసించినేని మంత్రమూర్తియగు. మఱి
యును, అస్త్రాయఫట్ అను మంత్రంబున
దిగ్బంధనంబు చేసి పరమేశ్వరునిం దనభావం
బున నిల్పి విద్యామూర్తియు దపోమూర్తి
యునగు షట్ఛక్తి సంయుతంబయిన నారా

చ॥ గరుడుని మూపుపై బదయుగంబు
ఘటిల్లగ శంకచక్రవ।
ర్మరుచిరశార్ఙ్గ ఖడ్గశరరాజిత పాశగదాది
సాధనో।
త్కరనికరంబు లాస్యకనకంజముల స్ఫు
యుందు భూమి సల।
భరితమహాష్టబాహువు కృపామతితో
ననుగాచు గావుతన్॥

ఆ॥ ప్రకట మకరవరుణ పాశంబులందుల।
జలములందునొందు బొలియకుండ।
గాచుగాక నన్ను ఘనవారాకరుడైనట్టి।
మత్స్యమూర్తి విద్యమానకీర్తి॥

క॥ వటువు సమాశ్రితమాయా।
పటువుబలిప్రబలశోభనప్రతిఘటనో।
ద్భటువు త్రివిక్రమదేవుడు।
వటులస్థలమందు నన్ను సంరక్షించున్॥

చ॥ అడవుల సంకటస్థలుల నాజిముఖంబుల
 నగ్నికీలలం।
జడధుల నెల్లఁ దాను నుతికెక్కఁగ దిక్కగు
 గాక శ్రీనృసిం।
హుఁడు కనకాక్ష రాక్షస వధోగ్రుఁడు విస్ఫు
 రితాట్టహాస వ।
క్త్రుఁడు ఘనదంష్ట్రి పావక విధూత దిగంతరుఁ
 డప్రమేయుఁడై॥

చ॥ ఉరయుగ నెల్లలోకములు నంకిలి నొందు
 మహార్ణవంబులో।
నొరిగిన మగ్నమైన ధరణీధ్ధతిఁ గొమ్మున
 నెత్తినట్టియా।
కిరిపతి యగ్ని కల్పుడు కుకేతువు మూర్జిత
 మేదినీమనో।
హరుఁడు కృపావిధేయుఁడు సదాధ్వముల
 న్ననుఁ గాచుఁ గావుతన్॥

కల్కియయ్యై ధర్మరక్షణపరుండయిన మ
హావతారుండు నన్నురక్షించుగాత. ప్రా
హ్ణమధ్యాహ్నాపరాహ్ణసాయంకాలంబులను
ప్రదోషార్ధరాత్రాపర రాత్రి ప్రత్యూష
ను సంధ్యలను గదాద్యాయుధంబుల ధరి
యించి కేశవనారాయణ గోవింద విష్ణు
మధుసంహార త్రివిక్రమ వామన హృషీకేశ
పద్మనాభ శ్రీవత్సధామ సర్వేశ్వర ఈశ
జనార్దన విశ్వేశ్వర కాలమూర్తియను నామ
రూపంబులుగల దేవుండు నన్ను రక్షించు
గాక. ప్రళయ కాలానల తీక్ష్ణ సంభ్రమ
భ్రమణ నిర్వక్రక్రమవిక్రమ చక్రీకృతదనుజచ
క్రంబైన సుదర్శననామక చక్రంబు మహావాయు
ప్రేరితుండై హుతాశనుండు నీరసతృణాట
వులభస్మీభూతంబుసేయు భంగి భగవత్ప్రే
రితంబై మద్వైరి సైన్యంబుల దగ్ధంబు
గావింపుము. జగత్సంహార కాలఘటిత

చటుల పటిమంబగు మహా త్వాత
గర్జారవ గర్జిత దశదిశాభివర్జిత ఘుమఘుమాం
తర నిర్ధూత నిర్ఘాతకోటి శతకోటి
సంస్పృష్ట సురద్విస్ఫులింగ నిర్గమానర్గళ భు
గభుగాయమానమూర్తి విస్ఫూర్తి నారా
యణ కరకమలవర్తిగదాయుధోత్తమ మదీ
య వైరికంఠోప కంఠంబుల ఖండనంబున
జంఘాలిం బిండిపిండిగా సూక్ష్మదనై నా
యక రక్షోభూత గ్రహంబులు చూర్ణంబు
లుగా గొండాడకనావంబునలుపుము దరేం
ద్రుండవైన పాంచజన్యంబ సర్వలోక
జిష్ణుండయిన శ్రీకృష్ణుని నిఖిలప్రత్యేక సదవ
వదన నిర్ధూత నిశ్వాసాధర వేణుపరిపూరి
తంబవై యున్మత్తభూత ప్రేతపిశాచ విప్ర
గ్రహాది క్రూర దుర్గ్రహంబుల విద్రావణం
బుగా నస్మత్పర వీరమండలంబుల గుండియ

అలో దరీయమానిసీ దుర్భరగర్భంబులు గ
ర్భస్థార్భకవి వర్తితంబులుగా నవియు బ్ర
హ్మాండ భాండ భీకరంబయిన ఘూరినాదం
బున పొదుము. అతితీవ్ర ధారా దళిత
నిశాతకోటి కఠోరకంఠ కరాళరక్త ధారా
ధాతమతి ఘనవిసరంబులైన నందక మహా
సి శేఖరంబు జగదీశ ప్రేరితంబులై మద్విద్విష
విషమ వ్యూహంబుల పెండుఖండలుగ ఖం
డించి చెండాడుము. సకలలోక నిరాతంక
పాండిత్యప్రకార మండల పరిమండిత
సర్వాంగలక్షణ విలక్షణ ధర్మాకరశంబులైన
చర్మంబ దుర్మద మదాద్యరి లోకంబులకు స
హాయుల నిబిడ నిరంధ్ర నిష్ఠుర తమోగుణుల
పటుఘటనంబులం గూల్పుము. నిఖిల
పాపగ్రహంబులవలన సకల నరమృగసర్వ
రోగ భూతాదులవలన నగు భయంబుల

ఖాండఖండ భగవన్నామ రూప యాన దివ్యాస్త్రంబులు రక్షించుగాక. బృహద్రథంతరాది సామంబులచేత స్తోత్రంబు సేయఁబడుచున్న పక్షీంద్రుండు రక్షణ దక్షుండయి నన్నురక్షించుగాక. శ్రీహరి నామ రూప వాహన దివ్యాయుధ పారిషదోత్తమ ప్రముఖంబు లస్మదీయ బుద్ధీంద్రియమనః ప్రాణంబుల సంరక్షించుఁ భగవంతుండయిన శేషుండు సర్వోపద్రవంబులనాశంబుసేయు జగద్వైక్య భావంబయినధ్యానంబుగలవాఁడై వికల్పరహితుండై భూషణాయుధ లింగాఖ్యలగు శక్తులం దనమాయచేత ధరియించి సేవింపఁబడుచుండు లక్ష్మీకాంతుండు వికల్పవిగ్రహంబులవలన నన్నురక్షించుగాక. లోక భయంకరాట్టహాస భాసురవదన నఖాయుం డగుచు సమస్తతేజోహరణ ధురీణ తేజః

వృజనసంజాత దివ్యస్పృశి హారతాపంబగు
నప్పరమేశ్వరునందు సర్వేంద్రియంబుల వలన
నస్మాకమిందుముఁడు గాకయని నారాయ
ణాత్మక కవచప్రభావం బితిహాసమూపంబు
న నింద్రుండు దెలిసికొని ధ్యానంబుచేసి
తద్విద్యాధారణ మహిమవలన నరాతుల
సజ్జించెంగావున నెవ్వరేని నిష్కలాత్ములగు
వారలే తద్విద్యాధారణులై యనుదినంబును
పఠియించిన నతిఘోర రోగంబుల నత్యుల్బ
ణ సంకటంబులను సర్వగ్రహ నిగ్రహ కష్ట
మారణ కర్మాదిదుష్టగ్రహ జన్యక్లేశంబులను
వదిలి యువ్యాకుల మనస్కులై విజయంబు
గాంతురు. మఱియును సర్వరోగంబుల
కు నగమ్యశరీరులై సుఖంబుగాంచుదురు రవి
యించుచుంగాక॥

సీ॥ అతిథిభక్తి గాంచుఁడగు బ్రాహ్మణునకొల్లి
యీసిద్ధ్యర్థియుండ వేలయిమించి।
మరుభూమియందు నిర్మలచిత్తుఁడైయుంగ
ధారుణంబునఁబట్టు తనువువిడిచె।
దానిపైనాకము గంధర్వకన్యలను
దంతరధాముఁడు జేయుచుండె।
జలజనంగ దక్షాభారదస్థితై
గడసిన నాశము గలిచించె॥

గీ. వివసించుతోడ నవవిమానముతోడ।
దనరువిద్యతోడ ననిద్రికెప్పి।
తిరిగి లేవలేక తిరమెకగుడువంగ।
వాంఛింగ్రమాని వానిజూచె॥

॥ నారాయణ శతవసమా।
ధారుణపుణ్యస్థితిని దగ్గఱుఁనిక్కుఁ।

గూర్ఖుదివిష్ణుభక్తుల।
నారకచేరంగ నెట్టనారిదరహో

ఇంద్రవజ్రావృత్తము.

సంధించి నీనామక సంధుకెల్లు।
స్పందించి తన్నంతబలంబు పిన్నగ।
అందంబు దూస్పింప దదన్యమేది।
సింధుప్రవాహాన్నతిచేత దీమా॥

వ॥ నారాయణ నీ పుణ్యకల్యాణంబులు భక్తి యుక్తుండనై గానిపోము ప్రొద్దుపుచ్చుటంబున బ్రవహించెడు సరస్వతీజలంబుల నిష్టతత్త్వం బు చేసి కృతస్నానుండనై యావదానంబుచే నిన నీ సర్వాంగ బంధనంబు లుదూగునవిన నతంబున్నుచేసి తనవిధానంబెటు నిజస్థానం బున కరిగెంగావున॥

క॥ అనుదినము దీనిఁ జెప్పరు।
విని లేని పఠించి లేని విస్మయమొందఁగ।
న్ఘనతరపాతకాలు పొల్లను। (సుంకర॥
మునుఁగాని శారదమాగాంచి ।(మొక్కెద

ఆ॥ విశ్వరూపవలన నైశ్వర్యకరమైన।
యట్టి విద్యదాత్రి యింద్రుఁడభవుఁడు।
యాయలోకమునకు ముఖ్యమైనట్టి శ్రీ
వనిత యెంచిరించె నధికమహిమ॥

శ్రీరామ ముద్రాక్షరశాల, కాకినాడ.

10504